

عنوان مقاله:

بررسی «اعراض» با تاکید بر «نثار اعراس» در فقه امامیه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقه اسلامی و مبانی حقوق، دوره 12، شماره 37 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ابوالفضل علیشاهی قلعه جوقی - دانشیار گروه الهیات- فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه یاسوج

اسماعیل خدمتی - دانش آموخته کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل مهم فقهی و حقوقی، «اعراض» است. اعراض از ایقاعات و به معنای روی گردانی از ملک است. در متون فقهی قدیم، فقیهان در مسائل وابسته به بحث اعراض، مسئله «نثار اعراس» را مطرح نموده اند و به عنوان نمونه ای از عمل حقوقی اعراض محسوب شده است. نثار اعراس، شیرینی ها و چیزهایی است که در مراسم شادی ریخته می شود، ولی متاخران بیشتر، نثار اعراس را نوعی تملیک جایز قلمداد نموده اند. در این جستار پس از بررسی دیدگاه های مختلف درباره ماهیت اعراض و معرض عنه، به مسئله نثار اعراس پرداخته شده و به این پرسش پاسخ داده شده است که ماهیت حقیقی نثار اعراس چیست. یافته های پژوهش، بیانگر این مطلب است که نثار اعراس که ممکن است پول یا سکه طلا نیز در میان آنها باشد، نوعی هبه یا بخشش است که تملیک لازم را در پی دارد و تملیک جایز نیست و تا جایی که ممکن است، مالک حق رجوع را از دست خواهد داد تا در حق کسی که آن را برداشته، اجحاف نشود؛ همچنین این نزاع دارای ثمره و فایده ای است که بر دیدگاه برگزیده مترتب خواهد شد و برای اثبات این دیدگاه به ادله ای استناد جسته شده است که این مقاله را سامان می دهد. برای دریافت اصل مقاله، از نورمگز و یا مگیران، آدرس های زیر را کپی و در نوار آدرس مرورگر خود وارد نمایید: مگیران: <https://www.magiran.com/paper/1929298> نورمگز: <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/> ۱۴۹۳۸۷۸

کلمات کلیدی:

نثار اعراس، اعراض، عمل حقوقی، اباحه تصرف، تملیک، هبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394714>

